

Sihirli Kelime Merhaba

— asena-seyma - 29 Mart 2011

Serkan Bey İstanbul'a köyünden kalkıp öğretmenlik yapmaya gelmişti. Yerleştiği mahalle ona çok yabancı geliyordu. Apartmandaki komşuları bile Serkan Bey'e bir hoş geldin dememişti. Onu bırakın birbirleriyle selamlaşmayı bile istemiyor gibiydiler. Serkan Bey kendi kendine düşündü. Bari kapı komşusu Sami Bey ona bir merhaba deseydi. Tanışmaları da bir tuhaf olmuştu. Serkan Bey Sami Bey'i evine girerken görmüştü. ' ' Merhaba efendim, ben yeni komşunuz Serkan ya siz? ' ' demişti. Ama kapı komşusu kızmış gibi ' ' Ben de Sami ' ' diyerek kapıyı Serkan Bey'in yüzüne kapamıştı. Serkan Bey ise buna bir mana verememişti. Yoksa şehirde komşu komşunun külüne hiç muhtaç olmaz mıydı? Karşılaştığı durum Serkan Bey'e oldukça saçma geliyordu. Oysa kendi köyünde böyle miydi? Selam verenin selamını almamak ayıptı. Bütün köy kardeş gibi her şeylerini paylaşırlardı. Çokça sohbet ederlerdi. Ama yine de birbirlerinden sıkılmazlardı. Şehirde karşılaştığı bu durum, hayli canını sıkıyordu. Dışarı çıkıp biraz dolaşmaya karar verdi. Sokak kalabalık olsa da kimse birbiriyle iki çift laf etmiyordu. Serkan Bey sohbet edip derdini dökecek birilerini arıyordu ama nafile... Onca kalabalığın arasında ağzını açıp tek kelime konuşacak birini bulamadan ilerliyordu. Ama bir dakika! O da ne! Sanki Serkan Bey'in konuşacak birini aradığını anlamış gibi ona doğru gelen biri vardı. Bu Serkan Bey'i hem şaşırtmış hem de sevindirmişti. Adam yanına yaklaşmış ' ' Merhaba, nasılsın? ' ' dedi. Serkan Bey düşünmeye koyuldu. Durum şaşırtıcıydı. Acaba köyünden biri miydi? Yok canım, öyle olsa kendisi hatırlamaz mıydı? Acaba okulundaki başka bir öğretmen miydi? İyi de daha okula hiç uğramamıştı. Yani bu beyefendiyi daha önce görmediğinden emindi. Hem sizli bizli de konuşmuyordu. Bu çok tuhaftı. Kendi düşüncelerinden sıyrılıp karşılık verdi. ' ' Merhaba efendim ben iyiyim siz nasılsınız? ' ' dedi. Gizemli bey ' ' Dostum ben de iyiyim de, sizli bizli konuşsak? Yabancı mıyız biz? ' ' dedi. Serkan Bey şaşkınlıkla ' ' Değil miyiz? ' ' dedi. Gizemli bey ' ' Tabii ki değiliz şaşkın! Hadi gel de bir kafede oturup bir şeyler içelim, ne dersin? ' ' Beyefendi öyle dostça öyle içten teklif etmişti ki kırmak mümkün değildi. Beraberce yürüdüler. Bir yerde oturup çay içtiler, sohbet ettiler. Serkan Bey'in köyünden şehirdeki insanlara kadar konuştular. Bir ara Serkan Bey ' ' Eee sizden hiç bahsetmedik. Hem açıkçası daha adınızı dahi bilmiyorum ' ' dedi. O an gizemli adam saatine baktı ve geç kaldığını, acilen gitmesi gerektiğini söyledi. Hızlı adımlarla uzaklaşmaya başladı. Serkan Bey kendisini rahatlatan, sohbetiyle arkadaşlık eden bu adamın böyle apar topar nereye gittiğini merak ettiği için takip etmeye karar verdi. Ardından gitmeye başladı. Gizemli adam Sami Bey'e rastlamıştı. O da ne? Sami Bey'e de aynı yapıyordu. Sami Bey'e de içtenlikle selam verdiğini gördü. Fakat Sami Bey onu başından savdı. Serkan Bey buna bir anlam verememişti. Cesaretini toplayıp Sami Bey'e davranışının nedenini sordu. Sami Bey ' ' Sen onu tanımazsın. O bu mahallenin delisi. Tanımadığı adamlarla kırk yıldır tanışıyormuş gibi sohbet eder. Adama derdini anlattırır. Sonra bir bahaneyle çeker gider. Bunu yapınca ne kendine bir fayda sağlar ne de karşıdakine bir zarar verir. Niye yaptığını kimse bilmez. Bu da böyle bir deli. ' ' dedi. Serkan Bey çok şaşkındı. Ama şunu anlamıştı. Şehirde tanımadığın birine tebessüm etmek, selam verip sohbet etmek için herhalde deli olmak gerekiyordu...